

Hory, doly; na věž, do muzea i školy

Gymnázium Rájec-Jestřebí na cestě nejen do Francie

Sobota 12. 9. 2015 – pro mnoho lidí den, kdy se můžou po náročném týdnu konečně v klidu vyspat, pro nás, žáky rájeckého gymnázia a benešovské ZŠ, den, kdy se nám možná splní naše sny. Chystáme se totiž do Francie.

Už když jsme se v poledne rozloučili s našimi rodinami a vydali se na cestu, bylo jasné, že celý výlet bude nezapomenutelný. V autobuse se každý bavil trochu jinak, někdo čtením, někdo povídáním nebo posloucháním hudby. Když jsme kolem 19. hodiny dorazili do Salzburgu, nevěřili jsme, že cesta utekla tak rychle. Salzburg se nám velmi líbil, navštívili jsme například rodný dům a pomník W. A. Mozarta, prošli jsme se centrem města kolem nejrůznějších památek.

Přes noc jsme pak autobusem pokračovali do švýcarského turistického střediska Grindelwaldu v Bernských Alpách, kde nás čekal celodenní výstup na vrchol Kleine Scheidegg. Výstup do nadmořské výšky 2061 m jsme si zpříjemnili a zkrátili lanovkou. Přestože nám počasí moc nepřálo, došli ti odvážnější z nás až k ledovci. Cestou zpátky do údolí jsme se svezli vláčkem, který po celodenním výletu přišel celkem vhod. Večer jsme se ubytovali v hotelu ve městě Interlaken, kde jsme načerpali energii na program dalšího dne. Odpočatí jsme vyráželi na procházku soutěskou Aareschlucht a návštěvu Bernu, kde jsme viděli mnoho památek, jako třeba dům, kde Albert Einstein pracoval na teorii relativity, Lidožroutskou kašnu a mnoho dalších zajímavostí.

V pondělí večer jsme konečně přijeli do partnerské školy v Les Fins, kde se nás ujali pedagogové a studenti. Připravili nám milé přivítání a chutné pohoštění. Během našeho pobytu jsme ale nebyli jen hýčkanými hosty. Na chvíli jsme se stali plnohodnotnými obyvateli této internátní školy se vším, co k tomu patří. Účastnili jsme se uklízení jídelny nebo umývání nádobí ve školní kuchyni. Na to budeme ještě dlouho vzpomínat. Jelikož Francouzi neumí moc anglicky a mnozí z nás zase vůbec francouzsky, domluvit se s nimi a rozumět jim bylo někdy těžší, než jsme čekali, a tak o vtipné momenty nebyla nouze. Francouzská škola pro nás nachystala mnoho různých aktivit a prohlídek, navštívili jsme například destilérku, ve které jsme ochutnali jedlový sirup, dále pak sýrárnu, samozřejmě s ochutnávkou jejich typického sýra Comté. Nevynechali jsme ani výrobu uzenin, jak jinak než s ochutnávkou. Také návštěva v muzeu hodinářství byla zajímavým zážitkem. I když tady bez ochutnávky. Ve škole jsme se spolu s Francouzi zúčastnili výuky v terénu, orientačního běhu, výuky angličtiny, vaření, bowlingu a mnoha dalších akcí. Poslední večer nás čekalo překvapení v podobě diskotéky. V pátek ráno jsme se se slzami v očích loučili se školou v Les Fins a za zpěvu písničky Víno od skupiny Chinaski jsme se vydali na šestihodinovou cestu do Paříže.

Hned po příjezdu jsme zamířili na kopec Montmartre a zašli se podívat do baziliky Sacré-Coeur. Ještě že tam byla! V tu chvíli totiž lilo jako z konve. Později, když déšť poněkud polevil, jsme vystoupali na vítězný oblouk, prošli jsme se také po proslulé ulici Champs Élysées. Přes náměstí Concorde a Tuilerijské zahrady jsme se dostali až k Louvru, kde jsme obdivovali slavnou Monu Lisu. Samozřejmě jsme si prohlédli i jiné obrazy a cestou k autobusu se nám naskytla příležitost vidět i nasvícený Louvre z venku. Když jsme se druhý den ráno vzbudili, spěchali jsme na Eiffelovku, před kterou jsme se vyfotit prostě museli! Počasí nám tentokrát přálo, a tak když jsme výtahem vyjeli do 3. parta, výhled byl úžasný. Celou Paříž jsme měli jako na dlani. Na Eiffelově věži bylo v to dopoledne víc Čechů než Francouzů, jak jsme se dozvěděli. Poté jsme se prošli Latinskou čtvrtí a Lucemburskými zahradami,

kde jsme krmili holuby. Cestou ke katedrále Notre Dame jsme se zastavili u Sorbonny, proslulé pařížské univerzity. Den se pomalu blížil ke konci a my jsme se šli podívat na bizarní Centre Pompidou, kde jsme na náměstí obdivovali zdejší umělce kreslící suchým pastelem. Náročnou prohlídku Paříže jsme zakončili večerní projížďkou po Seině, během níž jsme se kochali pohledem na nasvícené památky.

Plni nezapomenutelných zážitků, na které budeme ještě dlouho vzpomínat, jsme nasedli do autobusu a vyrazili domů. Chtěli bychom poděkovat vedení Gymnázia v Rájci-Jestřebí, že jsme se mohli tohoto výletu zúčastnit, a také pedagogům za perfektně zorganizovaný program a pohodový průběh celého výjezdu. Nesmíme zapomenout ani na naše řidiče, kteří nás nejen bezpečně odvezli tam i zpět, ale postarali se i o zábavu v autobuse. Díky nim nám cesta rychleji utíkala. Doufáme, že tohle nebyl náš poslední zájezd, a že se stejnými řidiči a učiteli pojedeme zase příště na další „super výjezd“.

Michaela Kováčová, 9. ročník, ZŠ Benešov